

ת"פ 18915/06/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'ורבאן (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 18915-06-20 מדינת ישראל נ' גרבאן(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
מדינת ישראל המאשימה

נגד

הנאשם מוחמד ג'ורבאן (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד יעל ויסהוף

בשם הנאשם: עו"ד עאדל בויראת

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ב-3 עבירות הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. באישום הראשון, בשעות הקטנות של הלילה בין 3.4.20 השתמש בבקבוק בנזין כדי להצית רכב שחנה בסמוך למקום מגורים. הרכב נהרס כליל.

באישום השני, ביום 12.4.20 גם בשעות הקטנות של הלילה הצית רהיטים שעמדו מחוץ לבית. האש מהרהיטים פייחה את קירות הבית וגרמה להם נזקים.

באישום השלישי, ביום 25.4.20 גם כן בשעות הקטנות של הלילה, שוב עם בקבוק בנזין הצית הנאשם ספה שעמדה בכניסה לבית, ופיוחו קירות הבית.

כל העבירות בוצעו כלפי נכס ספציפי שהיה נתון מבחינת הנאשם במחלוקת בינו לבין המתלונן בעת שאנשים שהו בביתם, כאשר המדובר בבית שהיה בעבר בבעלות משפחת הנאשם.

טענות המדינה:

3. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען לחומרה מיוחדת. נטען שמדובר בשלושה אירועים שונים במסגרתם ביצע הנאשם פעולות נקמה על רקע סכסוך ופגע במתלונן ובשוכר הבית, תוך שהוא

גורם נזק לרכוש ומעמיד בסכנה ממשית את יושבי הבית ואחרים הנמצאים בסמוך. מעשי ההצתה בוצעו באישון לילה ובנס ובשל פעולה מהירה של הקורבנות הסתיימו בנזק של רכוש בלבד. ההצתות בוצעו בלב שכונת מגורים תוך יצירת סיכון רב.

4. לנאשם חלק בלעדי בביצוע העבירות, כאשר הוא פעל לבדו לממש תכנית עבריינית. נטען עוד שהנאשם ביצע תכנון והכנות טרם ביצוע העבירות.

5. נטען שיש לקחת בחשבון את הנזק שנגרם לשני הבתים ולרכב, לעוגמת הנפש שנגרמה למתלונן ומשפחתו ולמתלונן השני, השוכר ומשפחתו, ופוטנציאל הנזק הרב.

6. המדינה טענה שיש לראות בכל אישום אירוע נפרד ולקבוע בגינו מתחם ענישה נפרד. הותאם שמדובר בעבירות שבוצעו במועדים שונים כלפי קורבנות שונים ומקומות שונים ונטען שהמניע המשותף אינו מחבר את העבירות למסכת עבריינית אחת.

7. הוספו טענות באשר לחומרה מיוחדת שיש לייחס לעבירת ההצתה (בש"פ 6764/99 **תייסר נ' מדינת ישראל** (14.10.99); ע"פ 4311/12 **מילאד סורי נ' מדינת ישראל**) ונטען שנפסק שיש להטיל עונש חמור ומרתיע בגין עבירות הצתה.

8. נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, שמירה על הקניין ותחושת הביטחון.

9. מבחינת מדיניות הענישה, אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 1951/14 **באבי מקונן נ' מדינת ישראל** (15.2.15); נאשם הודה בכתב אישום מתוקן בעבירת הצתה, באותו מקרה החליט להצית חנות תבלינים באמצעות בקבוקי דלק ששפך. היה מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי ששילם פיצוי משמעותי למתלונן. נקבע מתחם ענישה שבין 2.5-4.5 שנות מאסר ונגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

- ע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.14); המערער הורשע בערכאה הדיונית על פי הודאתו בעבירות הצתה וקשירת קשר לפשע. העבירות בוצעו על רקע סכסוך עם שכנתו והוא קשר קשר עם קטין להצית את רכבה. הקטין שפך דלק על הרכב והנאשם הצית אותו. לרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם ענישה שבין 2-4 שנות מאסר ונגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה, תוך כדי אישור המתחם כהולם.

- ע"פ 7887/12 מאיר שאול נ' מדינת ישראל (24.4.13); המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע הצתה לפי סעיף 444(א) רישא לחוק העונשין, העבירה בוצעה בעקבות סכסוך מתמשך עם הנאשם שבעקבותיו ניגש המערער לתחנת דלק ומילא מיכל פלסטיק בדלק ולאחר מכן הצית בקבוקי פלסטיק והשליכם לעבר מגרש שכתוצאה מכך נשרף ציוד רב השייך למתלונן שאוחסן שם. המערער היה בעל פלילי הוכר בעבר כחולה נפש. נקבע מתחם שבין שנתיים עד 4 שנות מאסר בפועל ונגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה, כאשר צוין שהמתחם אף נוטה לקולא, גם לגבי אדם עם מצב נפשי בעייתי. צוין שלגבי אנשים רגילים המתחם צריך להיות גבוה יותר, ככלל.

- ע"פ 6378/18 שלמה חג' נ' מדינת ישראל (29.4.19); המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק, בכך ששפך חומר דליק על רצפה סמוך לדלת מחסן בבעלות המתלונן בסמיכות לדירתו שעה שהמתלונן, אשתו וילדיו היו בדירה. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד. נקבע מתחם שבין 24 - 52 חודשי מאסר ונגזרו 36 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

10. במקרה דנן נטען למתחם שבין 2-4 שנות מאסר בפועל בגין כל אירוע, וכמתחם כולל 4-8 שנות מאסר בפועל.

11. באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, נטען שיש להשית עונש ברף הגבוה. נטען שניתן תסקיר שלילי והנאשם נטל אף אחריות מצומצמת. נטען שעוד עלה שהוא סובל מבעיות פסיכיאטריות ועושה שימוש מופרז באלכוהול, אך למרות זאת הנאשם אינו מעוניין בטיפול ולכן רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה, גבוהה.

12. לחובת הנאשם עבר פלילי ומאסר מותנה שתלוי ועומד נגדו שלא הרתיעו. נטען עוד ללקיחת אחריות חלקית.

13. כך ביקשה המדינה לגזור עונש ברף הגבוה של המתחם ולהפעיל עונש מאסר מותנה במצטבר לכל עונש אחר.

14. המדינה הוסיפה וטענה שעבירת ההצתה הוכרה בפסיקה כעבירת אלימות (ע"פ 2944/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

טיעוני הנאשם:

15. הסנגור טען שבנסיבות המיוחדות של התיק ניתן להסתפק בתקופת המעצר הארוכה בהתחשב בנסיבות

האישיות המיוחדות של הנאשם. נטען שמדובר בשלושה אישומים אשר מרכיבים תכנית עבריינית אחת, כאשר יש זהות בין האינטרסים המוגנים ויש קשר הדוק בין האישומים.

16. נטען שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות ולמקם את הענישה בתחתית המתחם. נטען עוד שלא ניתן לקבוע מתחם זהה לגבי שריפת רהיט לעומת שריפת רכב שהינה חמורה יותר. נטען שמדובר בחולה נפש, המטופל פסיכיאטרית (לעניין זה הוגשה חוות הדעת שנערכה בתקופת המעצר).

17. נטען לנסיבות חיים מאוד קשות כעולה מהתסקיר. נטען שהנאשם נשוי ואב לשני ילדים.

18. הסנגור טען שהמאסר והתנאי התלוי ועומד אינו חב הפעלה לאור ההתניות שנכללו בגזר הדין, שנטען לגביהן אינן קיימות, כאשר לא בוצעה עבירת אלימות כלפי אדם.

19. נטען שהנאשם הודה עוד בשלב חקירתו מיד בביצוע העבירות, הצטער ולקח אחריות עליהם. נטען שנוהל הליך מקוצר ונחסך זמן שיפוטי.

20. אוזכרו פסקי דין כדלקמן:

- ת"פ 5422-10-20 **מדינת ישראל נ' נדים גורבאן**, בגין הצתת רכב נקבע עונש של 12 חודשי מאסר.

- ת"פ 41715-01-20 **מדינת ישראל נ' פנאדקה**, בוצעה עבירת הצתה של רכב של ארוסת הנאשם. הוטלו 12 חודשי מאסר.

- ע"פ 2166/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.5.18); בגין הרשעה בהצתת רכב התקבל ערעור והופחת העונש מ-9 ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, נוכח עיקרון אחדות הענישה, נסיבות חיים לא פשוטות, גיל צעיר והעד עבר פלילי וחלק קטן יחסי בביצוע עבירה, כאשר המערער היה שותף פסיבי.

- ע"פ 9427/11 **מדינת ישראל נ' אנידג'ר** (16.2.16) הנאשמים הציתו משאית של מתלונן בשל תחרות עסקית. נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. מפאת טעמים של נסיבות אישיות של נאשמים, עברם הנקי ותסקירים חיוביים נדחה הערעור על קולת העונש.

- ע"פ 4311/12 **מילאד סורי נ' מדינת ישראל** (8.11.12); ביחס לנאשם צעיר נעדר עבר פלילי,

שהצית רכב על רקע אהבה נכזבת ונידון ל-9 חודשי מאסר, הופחת העונש על רקע נסיבותיו האישיות (מבלי שהדבר יהווה תקדים) והועמד העונש על 6 חודשי מאסר.

עמדת הנאשם:

21. הנאשם הביע צער על מעשיו וטען שהכוונה הייתה לגרום נזק לרכוש מחוץ לבית בלבד ולא לפגוע באנשים.

תסקיר שירות המבחן:

22. בתסקיר תואר שמדובר באדם בן 24, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. טרם מעצרו לא עבד בשל פטורים מעבודה. תואר שימוש מופרז באלכוהול בתקופה זאת, תוארו נסיבות חיים קשות כאשר במקור המשפחה מג'סר אלזרקה אך בעקבות מאסר האב הנאשם עבר בגיל צעיר יחד עם אמו לבאקה אלג'רביה. הנאשם סבל מיחס משפיל ואלימות מבני גילו. התחיל לעבוד בגיל 17 ובעקבות פציעה בעבודה ולא היה יכול להמשיך בתעסוקה יציבה. אביו נפטר בגיל צעיר לאחר ניהול אורח חיים התמכרותי ושולי וגם נהג כלפי הנאשם באלימות.

מגיל 17 סובל מבעיות נפשיות ומטופל במרפאה לבריאות נפש. שירות המבחן ציין שבעבר הייתה התרשמות ממנו כאדם בעל עמדות תקינות ובעל דפוסיים שוליים (במסגרת התיק הקודם) והוערכה רמת סיכון נמוכה.

23. תואר שהנאשם טען שהמעשים נשוא כתב האישום בוצעו על רקע רצון להחזיר את הנכס שנמכר לידי משפחתו, וכי בעת ביצוע העבירות היה שרוי תחת השפעת אלכוהול.

על אף לקיחת האחריות, תואר קושי בקבלת האחריות ברמה אמיתית. במהלך מעצרו הוא נמצא בסטטוס מצב נפשי בלתי יציב.

24. הערכת הסיכון הייתה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה גבוהה. לא ניתנה המלצה שיקומית לאור כך. צוינה חשיבות שילובו בהליך טיפולי שיכלול טיפול בהתמכרות לצד קשיי הרגשיים והנפשיים.

דין:

25. הנאשם יליד 1996, בן 24 במועד ביצוע העבירות, עצור מיום 14.05.20.

26. לנאשם מאסר מותנה בת"פ 52540-11-15. הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי ופורט שהתנאי יופעל אם הנאשם יעבור "**עבירה של אלימות פיזית נגד אדם**".

27. הוגשה חוות דעת מיום 15.7.20 שקבעה שמדובר באדם בן 24, מוכר למערכת הפסיכיאטרית, בטיפול מרפאתי שסובל ממצבי חרדה על רקע שימוש מופרז באלכוהול. נקבע שהוא כשיר לעמוד לדין.

28. באשר לשאלה אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים, נראה שבנסיבות, מדובר באירועים נפרדים. אומנם מדובר במניע משותף, אך העבירות בוצעו בתאריכים שונים, וכל עבירה עומדת בפני עצמה כעבירה מושלמת. כמו כן, הקורבנות השתנו מפעם לפעם. כל המקרים העמידו בסכנה את דיירי הבתים ובנוסף נראה, שהתקיים תכנון מוקדם והנאשם אסף חומר דליק לקראת ביצוע כל אחת מן העבירות שבוצעו כאמור באישון לילה.

29. הנאשם, למרות מצבו הנפשי, היה יכול להבחין בין טוב ורע והיה עליו להימנע מהמעשים מבעוד מועד.

30. אשר על כן, אני קובע מתחם ענישה הולם בין 2- 4 שנות מאסר בפועל לכל אחד מהאישומים. עם זאת, המקרה מתאים לקביעת עונש כולל.

31. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יש לקחת בחשבון לקולא את ההודאה המוקדמת, והן את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לרבות הנסיבות הקשורות במכירת הנכס המשפחתי לידי המתלונן על ידי אביו של הנאשם. כמו כן, לנאשם עבר פלילי אך אין המדובר בעבר פלילי מכביד.

32. יש לראות בהודאתו קבלת אחריות בגין המעשים, למרות האמור בתסקיר.

יוצא כי, אחד השיקולים העיקריים ביחס לענישה הינו הצורך להרחיק את הנאשם מהציבור לתקופה ניכרת בה יש לקוות כי יעבור טיפול במהלך כליאתו.

לקולא, על אף הסיכון שבסוג העבירה, בסופו של עניין לא היו פגיעות בגוף או בנפש.

33. אשר על כן, אני מטיל על הנאשם העונשים כדלקמן:

- 50 חודשי מאסר בפועל, שמתקופה זו תנוכה תקופת המעצר החל מיום 14.5.20;

- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים לאחר שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת הצתה ו/או אלימות מסוג פשע;

עמוד 6

- פיצוי לכל אחד משני המתלוננים בסך 5,000 ₪, לתשלום עד ליום 1.6.22.

ביחס למעצר על תנאי בתיק ת"פ 52540-11-15, נראה לי שבעקבות הניסוח המיוחד בו נקט בית המשפט, אין מקום להפעילו, וזאת למרות שככלל, עבירת הצתה מוגדרת כעבירת אלימות. במקרה זה האלימות הופעלה באופן ישיר כלפי רכוש והנאשם רשאי ליהנות מהספק.

זכות ערעור תוך 45 יום הודעה לנאשם.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.